

Mirela Cioabă: „Vreau să joc Lear“

1979 - absolventă I.A.T.C. „I.L. Caragiale” din București, clasa prof. univ. Octavian Cotescu ● Colaborări cu regizori importanți: Aureliu Manea, Silviu Purcărete, Vlad Mugur, Mircea Cornișteanu etc. ● Roluri (printre altele): Ifigenia (*Ifigenia în Taurida* de Goethe, regia: Aureliu Manea), Ana, Didina Mazu (*Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă* de Horia Lovinescu, *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale, regia: Mircea Cornișteanu), Zambila, Doica, Tamora, Cassandra (*Piticul din grădina de vară* de D.R. Popescu, *Phaedra*, după Euripide și Seneca, *Titus Andronicus* de Shakespeare, *Orestia* de Eschil, regia: Silviu Purcărete).

Fiecare actor are o poveste a devenirii sale, mai mult sau mai puțin complicată. Care este povestea ta?

Cea mai simplă cu putință. Nu există actori în familia mea, dar dintotdeauna am știut că nu voi fi decât actriță. Am văzut, în copilărie, reprezentația televizată cu *Regele Lear*. Peste foarte mulți ani am înțeles că spectacolul era al Teatrului Național din Craiova, avându-l pe Vasile Cosma în rolul titular. Un destin? Din acea clipă, am tot încercat să regizez, cu copiii din vecini, un spectacol în care, bineînțeles, eu nu puteam interpreta decât *Regele Lear*. De atunci mi-am dorit cu înfrigurare să joc acest rol (sic!).

Cum te-ai hotărât să dai examen de admitere la I.A.T.C.?

Există la Pitești o trupă de amatori. Am avut parte, acolo, de un extraordinar animator, Val Dobrin. Dar în acel colectiv nu am ajuns oricum, ci prin concurs (despre a cărui existență am aflat din ziarul local). Vedeți, așadar, cât de serioase erau lucrurile pe atunci. Jucând, am descoperit bucuria de a fi actor. Asta m-a determinat să vreau să și fiu.

De câte ori ai dat examen de admitere?

De două ori și s-a întâmplat să ajung la clasa profesorului Octavian Cotescu.

Există o diferență frapantă între felul în care se făcea școală când erai tu studentă și cel în care se învață acum? Știu că, la rândul tău, ai încercat să călăuzești pașii unor tineri către profesia de actor, fiind cadru didactic la Facultatea de Teatru din Craiova.

Împreună cu Remus Mărgineanu am încercat să-i învățăm pe acești tineri ceea ce noi, la rândul nostru, am învățat de la profesorii noștri (Remus

Alături de Tamara Popescu
în *Ubu Rex*

Mărgineanu a fost student la clasa profesoarei Beate Fredanov, asistent fiind Octavian Cotescu). Asta în ciuda faptului că timpul pare că nu mai are răbdare.

Dar în calitate de colegă a unor tineri actori, absolvenți ai diverselor școli de teatru, ce ne poți spune?

Noile generații, cred eu, văd în profesia lor o modalitate de a ajunge rapid la succes, uitând că această meserie le dă extraordinara posibilitate de a se cunoaște pe ei înșiși, nu numai pe aceea de a fi cunoscuți de alții.

Ce s-a întâmplat după ce ai absolvit facultatea?

Am mers într-un oraș care, la acea vreme, se vedea impropriu pentru un teatru profesionist - Petroșani. Am ajuns acolo împreună cu o seamă de colegi care credeau în ideea de trupă; asta ne dădea forța să existăm împreună. Urbea nu avea nevoie de noi acolo (localnicii chiar ne numeau "jucători"). Împreună cu regizorul Florin Fătuțescu am izbutit să facem o frumoasă pagină de istorie a aceluia teatru.

Aveți spectatori?

Nu. Noi încercăm să-i provocăm. Foloseam teatrul mai mult ca pe un atelier de creație și, uneori, cei trei intelectuali ai orașului se întâmpla să răspundă provocării noastre.

Cât timp ai rămas acolo?

Toți cei care ne-am dus acolo după absolvirea facultății - și mă gândesc la Șerban Ionescu, Virgil Flonda, Avram Birău, Geo Dobre, Dinu Apetrei și Florin Fătuțescu - am rămas pe parcursul întregii stagiaturi la Petroșani.

Ce a urmat?

Propunerea lui Mircea Cornișteanu de a veni la Craiova pentru a juca Ana din *Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă* de Horia Lovinescu, dar am mai fost invitată să mă angajez la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, precum și la Teatrul "Al. Davila" din Pitești. Destinul a făcut să rămân la Craiova.

Avea teatrul aceeași deschidere pe care o are azi?

Nu, dar era un teatru foarte serios. Fără acest lucru nu s-ar fi putut nimic din ceea ce s-a întâmplat mai apoi.

Care au fost întâlnirile cele mai importante din cariera ta?

Una dintre ele ar fi cea cu regizorul Florin Fătuțescu, cu care am lucrat la Petroșani, însă întâlnirea mea de gradul "0" a fost, tot acolo, cu regizorul Aureliu Manea, care a pus

Ifigenia în Taurida de Goethe. A însemnat pentru mine cea de-a doua școală. Apoi, firește, cea cu Silviu Purcărete și, mai nou, cu Vlad Mugur.

Care socotești că a fost cel mai important eveniment din cariera ta?

Greu de ales, pentru că au fost multe importante, dar cel mai adevărat a fost, pentru mine, atelierul de creație din Anglia, la care am ajuns datorită lui Silviu Purcărete. Am lucrat, acolo, alături de actori englezi pe care, mai târziu, i-am văzut pe afișele de la Royal Shakespeare Company. Am constatat, cu această ocazie, că actorii români pot să se măsoare oricând cu cei englezi. Pregătirea lor era uimitoare, dar noi aveam un atu în plus, anume fantezia. Ei au o școală teribilă, însă faptul că pun prea mare preț pe tehnică, îi limitează uneori.

Ai lucrat mult cu Silviu Purcărete. Crezi mai mult în teatrul de imagine decât în cel clasic?

Povestea cu teatrul de imagine îmi sună cam așa: Vezi păsărica asta măiastră? Fără colivia aurită n-ar face nici cât o cioară vopsită. Nu mă simt deloc jenată că nu știu cine a fost "deșteptul" care a aruncat piatra cu teatrul de imagine. Eu cred în continuare în modernul Purcărete ca într-un clasic..

Ai văzut aproape întreaga lume. Ai avut vreo clipă sentimentul că vii dintr-o țară nevoiașă, marginalizată?

De multe ori succesul ne făcea să uităm de sărăcie și mizerie.

Ai, la Craiova, un statut de vedetă. Refuzi rolurile mici?

Școala pe care am făcut-o eu m-a

învățat că orice rol - oricât de mare sau oricât de mic - trebuie să-l primești ca pe un dar.

Ai pleca de la Craiova în altă parte? Oricând. Oriunde.

De ce?

Pentru că mă bântuie un spirit hoinar. Nu aparțin unui loc anume. Sunt și nu sunt acolo unde se crede că sunt.

S-a întâmplat să fii distribuită în roluri pe care să nu le simți aproape de suflet?

Desigur, dar asta nu m-a înspăimântat. Dimpotrivă, a făcut posibilă o luptă din care uneori am ieșit învingătoare.

Marinela Țepuș

septembrie 1999

P.S. 1 Între timp, Mirela Cioabă s-a transferat la Teatrul "Ovidiu" Din Constanța. Iată ce spune ea despre această plecare: *Știu că toată lumea, de la spectatori la criticii de teatru, îmi dezaprobă gestul. Îmi pare rău că nici o clipă nu se gândesc la mine. Eu sunt doar o piesă oarecare de pe o tablă de șah, unde se joacă o partidă care depășește jocul în sine spre a deveni destin (?). Ei bine, e greu de acceptat că cineva poate renunța la o certitudine ca Teatrul Național din Craiova. Lezează bunul-simț chiar. Dar am și eu măcar acest drept: să mă las dusă de răsăritul "soarelui". Căci, vorba unui poet, nu știu care, dacă nu cumva eu însămi: „vrau/ să nu văd/ cât trăiesc pe pământ/ soare-n coborînd”.*

P.S. 2 Mirela Cioabă a revenit la Craiova.

ianuarie 2000

Stella din *Un tramvai numit dorință* de Tennessee Williams

